

רע"פ 5947/22 - גולן פרבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5947/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: גולן פרבר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"ת 43505-02-22 מיום 26.5.2022 שניתן על ידי השופט מ' דאוד

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט מ' דאוד) ב-עפ"ת 43505-02-22 מיום 26.5.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז חיפה (השופטת כ' פאר גינת) ב-תת"ע 5535-01-21 מיום 10.1.2022.

2. בבוקר יום 9.6.2020 המבקש נהג באופנועו על מדרכת רחוב הבנקים 3 בחיפה, שלא לצורך חצייתה לשם כניסה או יציאה מחצרים. זאת, בניגוד לתקנה 38(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות). בגין האמור, נרשמה למבקש הודעת תשלום קנס על סך 250 ש"ח (להלן: הודעת התשלום). המבקש ביקש לעמוד לדין חלף תשלום הקנס ועל כן הוגש נגדו כתב אישום, המכיל את העובדות לעיל.

3. המבקש כפר במיוחס לו בפני בית המשפט לתעבורה. לטענתו, הוא נהג על המדרכה על מנת להגיע לחנייה, והקנס ניתן לו לאחר שכבר דומם את מנוע אופנועו. לאחר חקירת העדים ושמיעת הראיות, בית המשפט דחה טענות אלה והרשיע את המבקש בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. נקבע, כי המבקש נהג על המדרכה מרחק רב - 30 מטרים, נגד כיוון התנועה, למרות שעמדה לרשותו דרך אחרת להגיע ליעדו אשר דרשה עלייה על המדרכה בסמוך למקום שבו ביקש לחנות. כל זאת, בניגוד לתקנה 38(א) לתקנות ולתכליתה המאפשרת רק חצייה הכרחית בדרך הקצרה ביותר לצורך כניסה או יציאה מחצרים.

בית המשפט נסמך בעיקרו על עדות השוטר שרשם את הודעת התשלום, משמצא אותה עקבית ומהימנה. נקבע, כי המבקש לא סתר אותה בעדותו או בתצלומי הדרכים שסיפק, ואף אישר את עיקריה. בנוסף, בית המשפט הבחין בין נסיבות עניינו של המבקש לבין פסקי דין שהמבקש הפנה אליהם, בקובעו כי באותם מקרים התעוררו קשיים אשר אינם קיימים במקרה זה.

בגזר הדין, בית המשפט השית על המבקש קנס בסך 700 ש"ח, וזאת בהתחשב בהרשעותיו הקודמות בתחום התעבורה - 27 במספר; ותק הנהיגה שלו; והעובדה שנוהל הליך חקירת עדים ושמיעת ראיות בעניינו.

4. המבקש ערער על הכרעת דינו וגזר דינו - וערעורו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי. הודגש, כי הכרעת בית המשפט לתעבורה נסמכה על קביעות עובדתיות מבוססות אשר אין מקום להתערב בהן, שמשמעותן היא כי המבקש לא עומד בתנאי תקנה 38(א) לתקנות: ראשית, מאחר שהמרחק שנהג על המדרכה, כאשר עמדה בפניו דרך אחרת, אינו מהווה "חצייה" - שעליה להיות קצרה ומוגבלת בזמן; שנית, מאחר שהמבקש לא הצליח לבסס כי נהיגתו על המדרכה נועדה לשם "כניסה לחצרים". עוד נקבע, כי המבקש לא הוכיח שהמקום שבו ביקש לחנות את אופנועו הוא חניה מוסדרת המהווה "חצרים". לבסוף, בית המשפט קבע כי אין מקום להתערב בעונשו של המבקש בהיותו סביר, מידתי ומבוסס על כלל השיקולים הרלוונטיים.

5. מכאן הבקשה שלפניי.

לטענת המבקש, בקשתו מעוררת שאלה משפטית עקרונית - האם תקנה 38(א) לתקנות מתירה "עלייה על מדרכה לצורך חניה", כאשר זו הדרך הבטוחה ביותר, גם אם לא הקצרה ביותר, לעשות כן. עוד נטען, כי בית המשפט לתעבורה שגה בקביעתו כי עמדה בפני המבקש דרך קצרה יותר להגיע למקום שבו ביקש לחנות, וממילא כי סוגיה זו לא נבחנה כראוי. בהתאמה, נטען כי בית המשפט המחוזי שגה באימוץ קביעה עובדתית זו. בנוסף, המבקש טען כי בית המשפט המחוזי טעה בקביעתו כי המבקש לא הוכיח שהמקום בו ביקש לחנות הוא חניה מוסדרת המהווה "חצרים", חרף הראיות שהוצגו על ידו. כן נטען, כי מאחר שבית המשפט לתעבורה לא דן בסוגיה זו, היא הוכרעה לראשונה על ידי בית המשפט המחוזי.

יתר על כן, לטענת המבקש בית המשפט המחוזי שגה גם בכך שלא התערב בהכרעותיו העובדתיות של בית המשפט לתעבורה מאחר ש"אין מדובר במהימנות עדים או בהתרשמות, אלא ניתוח עובדות וקבלת מסקנות משפטיות מה שלא ביצע בית משפט קמא ולא בית משפט השלום".

לבסוף, נטען כי פסיקת בתי המשפט לתעבורה במחוזות השונים בעניין עבירות על תקנה 38(א) לתקנות אינה אחידה, כך שנוצרת "הפליה באופן השיפוט" - בפרט בעניינו של המבקש.

6. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם למבקש אי צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 2600/22 חתן נ' מדינת ישראל פסקה 7 (11.5.2022); רע"פ 1871/22 דנוך נ' מדינת ישראל פסקה 8 (23.3.2022)). כמו כן, בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש תתקבל במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה בנסיבות דומות (רע"פ 3032/22 נוביק נ' מדינת ישראל פסקה 7 (30.5.2022)).

7. הבקשה שלפניי תחומה כולה לעניינו הפרטי של המבקש, ועל כן אינה מגלה עילה למתן רשות ערעור.

עיקר טענות המבקש מופנות כלפי ממצאי עובדה ומהימנות של בית המשפט לתעבורה ובית המשפט המחוזי. הלכה ידועה היא כי ערכאת הערעור תתערב בקביעות מסוג זה רק כאשר נפל בהן פגם מהותי היורד לשורשו של עניין. כך ביתר שאת, כאשר ההתערבות מתבקשת מבית משפט זה ב"גלגול שלישי" (רע"פ 3203/22 עפאנה נ' מדינת ישראל פסקה 10 (17.5.2022); רע"פ 2569/21 סער נ' מדינת ישראל פסקה 7 (9.5.2021)). בעניינו, הקביעות העובדתיות שבמרכז הבקשה מושתתות על הליך חקירת העדים ושמיעת הראיות שהתנהל בפני בית המשפט לתעבורה, בשילוב עם בחינת מכלול הראיות שהציגו הצדדים. אין מקום להתערב בהן.

אשר לטענת המבקש לקיומה של "הפליה באופן השיפוט" בכלל ובעניינו בפרט. עיון בפסקי הדין שניתנו בעניינו של המבקש, כמו גם בפסקי הדין שאליהם הפנה בטיעונו, מלמד כי כל מקרה הוכרע על פי נסיבותיו. בהתאם, לא נמצאו אי צדק מהותי או עיוות דין המקימים עילה להתערבות (רע"פ 603/21 זעיר נ' הועדה המרחבית לתכנון ובניה "שפלת הגליל" פסקאות 11-12 (28.1.2021)).

8. סוף דבר: הבקשה נידחת.

ניתנה היום, י"ט באלול התשפ"ב (15.9.2022).

שׁוֹפֵט